

HET GEVECHT OM SANTORINIE

ABSTRACT

Dit is het boekje bij ons luisterverhaal
'het gevecht om santorinie.

Sterre, Amber, Kyrylo, Saul
en Henri

Morre was de godin van het water, ze had helende de krachten en werd gezien als de meest zorgzame godin.

Haco was de god van het vuur, hij werd aanbeden voor zijn destructieve krachten. Ook werd hij gezien als de god van de vernietiging en kansen.

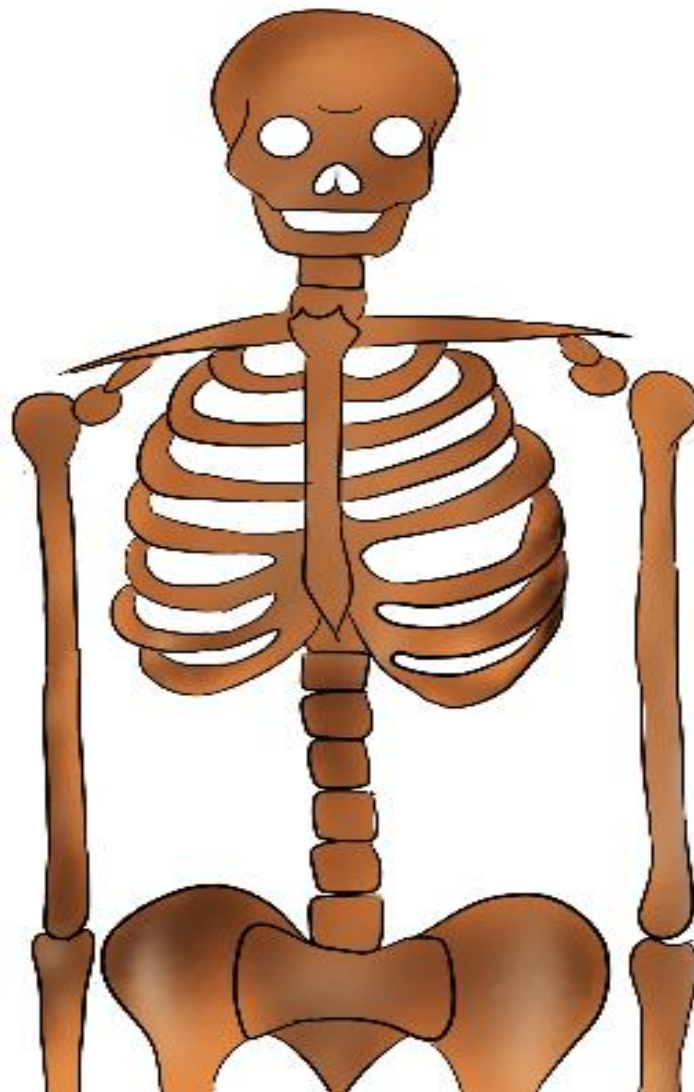
Portia was de godin van de lucht en hield van vrijheid waardoor de wind met vrijheid geassocieerd werd.

Taran was de god die heerste over de aarde, hij werd ook aanbeden als de god van leven door zijn krachten om planten te laten groeien uit het niets.

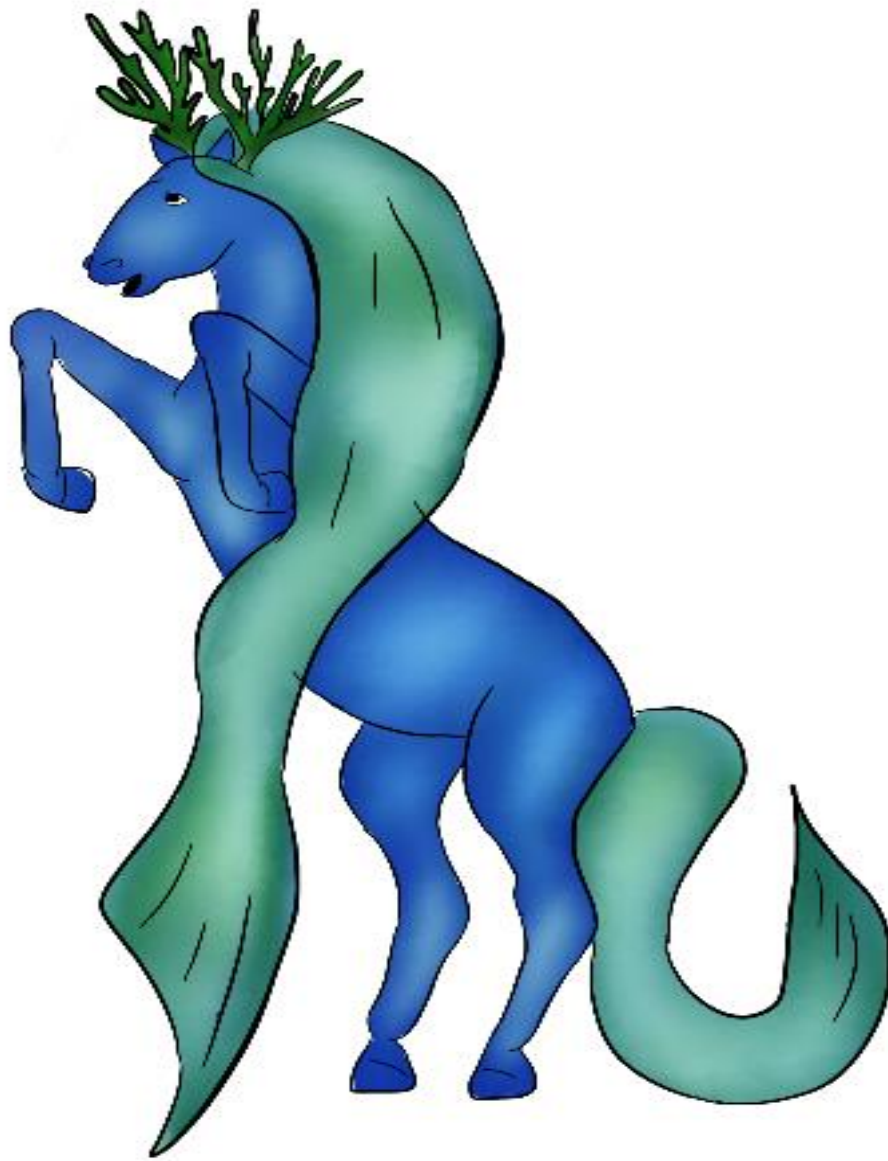
Requin een mythische haai die het eiland beschermd door zijn unieke vaardigheid om mensen hun intenties (al dan niet verkeerd) te kunnen ruiken. Tijdens bloedmaan was hij moordlustig en wreed.

Apolion was een zandkleurig skelet dat van vorm en kleur kon veranderen. Hij dwaalde rond op de bodem van de oceaan. Hij kwam alleen naar boven wanneer er een ramp aan kwam.

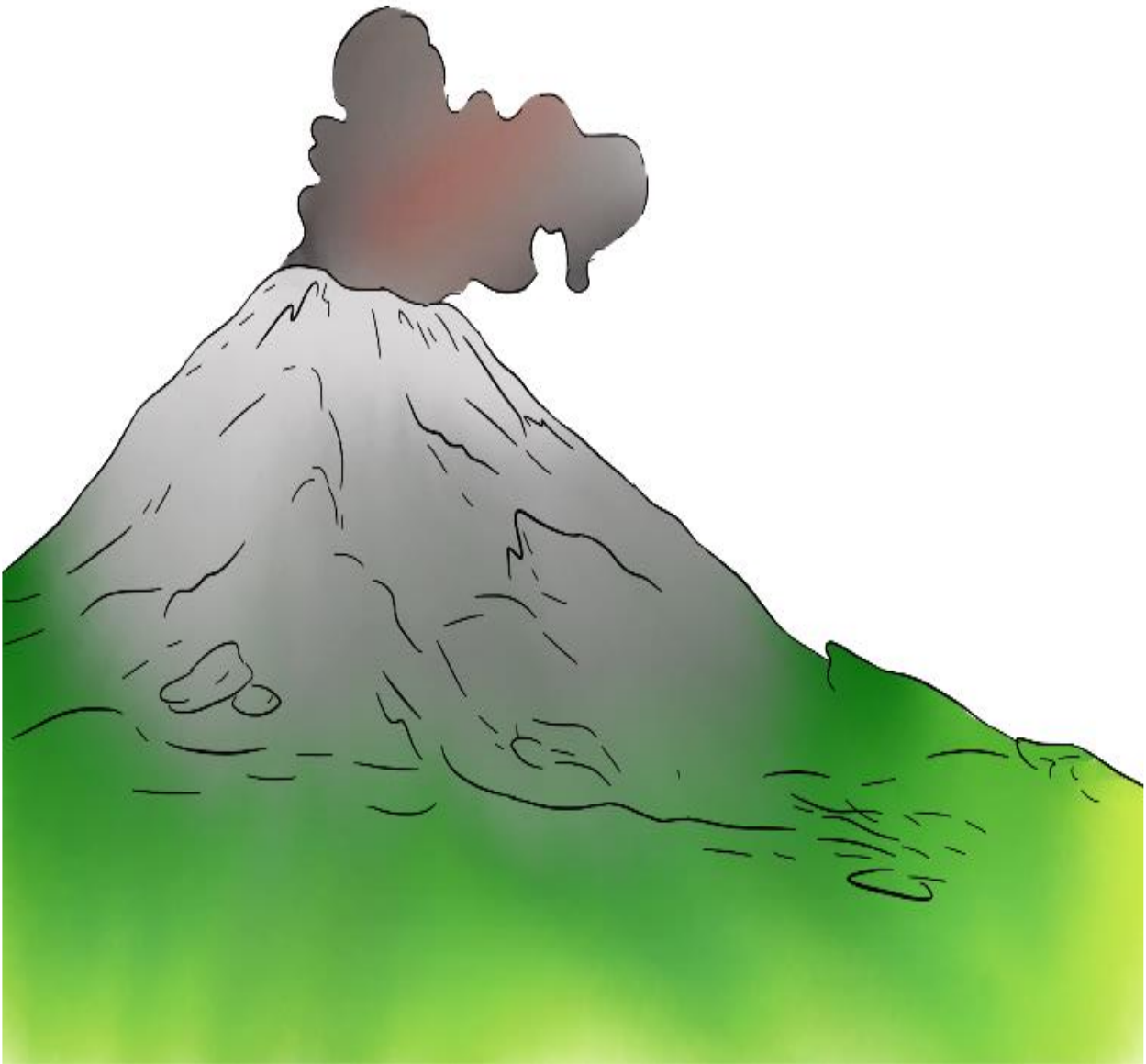
De Naries waren een vliegend sirenes met vleugels. Die tijdens bloedmaan toesloegen en dan precies 100 mensen van het eiland doden.

Mare Pox was een kruising tussen een hert en een zeepaard, ook was ze het rijdier van Morre waarmee ze de wilde zee trotseerde.

Eliane is de dochter van vuur god Haco. Ze is op het eiland gezet om de vulkaan die er door een ongeluk gekomen is, in toom te houden.

De vulkaan die op het eiland gekomen is door een gevecht tussen Haco en Tarran. Eliane woont in de vulkaan en houdt hem in toon.

Het verhaal van Santorinie.

Santorinie was een eiland bij het oude Griekenland. Het was een rustig en vredevol eiland. Tot het door jaloezische goden verscheurd werd.

Zoals het leven van een mens gaat, zo gaat ook het leven van dit eiland. Vroeger bestond het niet, nu bestaat het even en binnenkort bestaat het niet meer. Het eiland werd door goden in het leven geroepen, en zal ook door hen weer vernietigd worden.

Het eiland Santorinie werd gemaakt door de 4 sterkste en belangrijkste goden. Ze maakten het eiland om de mensen te bedanken voor hun trouw aan de goden. Ze maakte het eiland en kozen zelf een duizendtal mensen die er mochten komen wonen. De vier goden waren: Moree de godin van het water, ze had helende krachten en werd gezien als de meest zorgzame god; Haco de god van vuur, hij werd aanbeden voor zijn destructieve krachten; Portia de godin van de lucht; ze hield van vrijheid waardoor de wind met vrijheid werd geassocieerd; en Taran de god die heerst over de aarde, hij werd ook aanbeden als de god van leven door zijn krachten om planten te laten groeien uit het niets.

Het leven op Santorinie was rustig en vredevol. Van alles was er genoeg en er waren nooit echt rechtstreekse bedreigingen. Er waren drie havens Piscetur Portum in het noorden, Naxoi in het zuidwesten en Port Ormas in het zuiden. Ondanks dat het meestal veilig was werd het eiland toch bewaakt door Requin een monsterhaai. Requin was 32m lang, 250 jaar oud en had gigantische tanden en schubben. Maar als je geen kwaad in de zin had deed hij je niets. Behalve als het bloedmaan was, dan was hij moordlustig en vermoorde hij iedereen die hij tegen kwam. Gelukkig haalden de goden hem weg bij het eiland tijdens bloedmaan.

Maar Requin was niet de enige rond het eiland. Er was ook nog Mare Pox, Apollyon en de Naries. Mare Pox was een redelijk onschuldig wezen. Hij was het huisdier van de watergodin Morre. Hij was een beetje een kruising tussen een hert en een zeepaard. Hij had vinnen als manen, een gewei van koraal en een appelblauwzeegroene vacht. Hij leefde op en in het water rond het eiland. Als hij stierf veranderde hij in een ei, uit dat ei werd dan weer een nieuwe Mare Pox geboren. Apollyon was een zandkleurig skelet. Hij kon van vorm en kleur veranderen, hij was 4m groot en hij was onsterfelijk. Apollyon stond bekend als de duivel van de zee, als je hem zag was dat een slecht teken. Hij verscheen namelijk alleen als er een ramp ging gebeuren. En dan had je de Naries nog. Zij waren het meest moordlustig van ze allemaal. Het waren Sirenen met vleugels en horens, ze konden wel 3m lang worden en werden gemiddeld 105 jaar oud. Ze sloegen toe bij bloedmaan en vermoorden dan exact 100 mensen, dan was Requin er niet en konden ze onbelemmerd hun ding doen. De goden konden hier niet echt iets aan veranderen, maar dat vonden ze niet erg. Op die manier konden ze het bevolkingsaantal van Santorinie in toom houden.

Het was een normale dag op Santorinie, of toch dat dachten de inwoners. Want, niet ver daar vandaan hadden Haco en Taran een flinke ruzie. Haco had namelijk een groot bos met 'opzet' laten afbranden. De ruzie was zo groot, dat er op een bepaald moment zelfs een gevecht uitbrak. Tijdens dit gevecht lieten de twee goden al hun kracht los. Door de combinatie van vuur en aarde ontstond er een vulkaan op het eiland. De hoofdstad Arvena verschoof maar liefst 10 m naar rechts. En door de grote schok stortte enkele gebouwen in. Moree en Portia waren woedend op Haco en Taran. Later bleek dat de vulkaan gevaarlijker was dan andere. Het was dus nodig om er een god te plaatsen die de vulkaan tin toom kon houden. Gelukkig had Haco een dochter, Eliane de godin van de vulkanen.

In het begin was alles zoals het hoorde. De Santorianen aanbeden de 4 hoofgoden meer dan Eliane. Maar op een dag barste de vulkaan toch uit. Eliane was toen even niet op het eiland om een andere vulkaan te bestrijden. De inwoners waren doodsbang. Ze zagen de lava naar beneden stromen en konden niets doen. Op het allerlaatste moment verscheen Eliane en dreef de lava terug. Vanaf dat moment werd Eliane als een koningin aanbeden door de inwoners.

Haco kon het echter niet begrijpen dat zijn dochter meer aandacht kreeg dan hijzelf. Hij ging naar zijn dochter en werd razend op Eliane. Zijn dochter trok er zich niet veel van aan. Daar werd hij zo boos van dat hij een vulkaan in de zee liet uitbarsten. Die vulkaan lag net op de plek waar de Naries woonden. Die waren zo hard aangedaan, dat ze het lieten stormen. De mensen waren in paniek omdat ze wisten dat de Naries gingen komen. Eliane zag de paniek bij de Santorianen, en besloot om hun voorgoed te verlossen van de Naries. De volgende ochtend arriveerden de Naries. Maar door hun woede waren ze vergeten dat het geen bloedmaan was. Eliane kon dus rekenen op de hulp van Requin. Samen met hem versloeg ze de Naries en bracht weer rust in Santorinie. Nu werd ze echt als een koningin aanbeden door de inwoners.

Haco was nu echt woedend en ook Taran begon de macht van Eliane beu te worden. Ze besloten om voor één laatste keer samen te werken. Want alleen samen konden ze Eliane verslaan. Ze besloten om haar vulkaan te laten uitbarsten in het midden van de nacht. Dan ligt Eliane op de bodem van de vulkaan te rusten, en slapen de inwoners. Ze wilden niet alleen Eliane vermoorden maar ook de bevolking mocht niet aan hun woede ontsnappen. Die nacht lieten ze Apollyo verschijnen maar niemand zag hem want het was nacht. Even later barste de vulkaan uit en niemand overleefde het. Requin probeerde nog om enkele inwoners te redden maar het mocht niet baten, ook hij overleefde het niet.

Haco en Taran vertrokken snel, en deden alsof het eiland nooit bestaan had. Portia slaakte een diepe zucht en vloog weg, om nooit meer terug te keren. Toen alles voorbij was kwam Moree op Mare pox. Ze observeerde de schade en kwam tot het besluit om Santorinie terug op te nemen in de zee. Ze liet het eiland overstromen en galoppeerde op Mare Pox terug naar haar paleis.

De natuur heeft altijd het laatste woord